

MỘT TRĂM NGÀY XA CÁCH

Par Trần Viết Tước JJR 69

MỘT TRĂM NGÀY XA CÁCH

*Có gì dài hơn một trăm ngày xa cách
Còn gì nặng hơn giọt nước mắt giai nhân
Khi con tàu sắp cất cánh bay lên
Đưa Em tôi về thăm nơi xứ Mẹ.*

*Khóc làm chi một trăm ngày xa cách
Biết Em về vui thú với biển xanh
Biết Em cười nơi chân trời ngập nắng
Với bao người xa lạ với riêng Anh.*

*Thốt làm chi những lời hờn với trách
Để thêm buồn giây phút cuối chia tay
Ngồi bên nhau đợi Em bước lên tàu
Lòng bồi hồi chột nghe mình thổn thức*

*Cười lên đi trước trăm ngày thử thách
Em cứ về , xứ Mẹ vẫn mong Em
Trong giây phút, để thay lời giã biệt
Lòng ngậm ngùi, Anh khẽ nắm tay Em*

*Cận lắm rồi giây phút cuối chia tay
Nhưng nào thốt được nêu lời âu yếm
Lòng bàng hoàng chỉ muốn nói yêu Em
Dài lắm chứ , một trăm ngày xa cách.*